

Έχω μια καλύτερη λύση για τον Κατίδη. Να τον τεμαχίσουμε και να τον πετάξουμε στα σκυλιά. Παρακολουθούσα τις αναλύσεις στα ραδιόφωνα αλλά και το βράδυ, στην τηλεόραση. Ο Κατίδης -για μερικούς δημοσιογράφους, αλλά και για ορισμένους πολιτικούς που μιλούσαν από τα κινητά τους- είναι, περίπου, ο Χίτλερ αυτοπροσώπως. Και μετά είναι τα «κοινωνικά δίκτυα». Ο Κατίδης πρέπει «να βγάλει τον σκασμό, να γυρίσει στο χωριό του στα Γιαννιτσά, να σκάψει ένα λάκκο, να χωθεί μέσα και να μην ξαναβγεί ποτέ». Αυτά ήταν τα θετικά σχόλια, γιατί υπήρχαν και αρνητικά που ζητούσαν να μπει στη φυλακή (σε κελί με μετανάστες - αυτό ήταν υπονοούμενο) και σε κάθε περίπτωση να πάψει να κυκλοφορεί γιατί κάποια στιγμή «θα τον βρούμε και θα τον τιμωρήσουμε όπως αρμόζει στα γουρούνια του είδους του». Όλα αυτά, βέβαια, γραμμένα από αντιρατσιστές - για να μην μπερδευόμαστε το διευκρινίζω.

Και μετά είναι ο ισόβιος αποκλεισμός από κάθε εθνική ομάδα. Γιατί μόνο ισόβιος; Τα παιδιά του Κατίδη δηλαδή θα έχουν δικαίωμα να συμμετέχουν σε εθνικές ομάδες; Τα εγγόνια του; Και γιατί να τον αποκλείσουμε μόνο από όλες τις εθνικές αθλητικές διοργανώσεις; Σε πολιτιστικές διοργανώσεις θα μπορεί να συμμετέχει; Δηλαδή, αύριο-μεθαύριο, θα μπορεί να πάει στην παρέλαση; Και το Πάσχα στην Ανάσταση; Κι αν μολύνει τους άλλους Χριστιανούς; Αλήθεια, το ενδεχόμενο της μόλυνσης το έχουμε σκεφθεί; Να μολύνει τη γειτονιά του και στη συνέχεια με τα σταγονίδια και τις άλλες γειτονιές; Και εκεί που ήμασταν μια κοινωνία ανεκτική, χωρίς βία και διακρίσεις να γίνουμε ξαφνικά όλοι φιλοναζιστές;

Το σημαντικότερο είναι πού βγήκε και τα έκανε όλα αυτά ο Κατίδης; Στα ελληνικά γήπεδα! Έλα, Θεέ, στον τόπο σου! Σαν να λέμε, στους ναούς της αθλητικής δημοκρατίας. Εκεί που οι αντίπαλοι φίλαθλοι χαιρετιούνται με ελαφρές υποκλίσεις της κεφαλής, ο Κατίδης προσπάθησε να φέρει νέα ήθη. Λες και έχουν ακουστεί ποτέ ρατσιστικά συνθήματα στα ελληνικά γήπεδα. Λες και υπάρχουν οπαδοί που χαιρετάνε ναζιστικά και απλώνουν πανό με φασιστικά σύμβολα. Και το '99 που κάψανε τη σημαία της Αλβανίας στο Ολυμπιακό στάδιο φωνάζοντας «Δεν θα γίνεις Έλληνας ποτέ - Αλβανέ - Αλβανέ», ο Κατίδης πού ήταν; Μα,

ήταν πέντε ετών! Λίγα έχουμε δει τα μάτια μας, από πεντάχρονα;

Και πότε χαιρέτησε ναζιστικά ο Κατίδης; Την επέτειο των 70 χρόνων από την έναρξη του εκτοπισμού των Ελλήνων Εβραίων από τη Θεσσαλονίκη. Α, το κάθαρμα! Τέτοιο μίσος για τους Εβραίους, που ήθελε να αμαυρώσει την επέτειο. Βέβαια, δεν είναι η πρώτη φορά που οι Έλληνες Εβραίοι γίνονται στόχος. Δείτε τα συνθήματα που κυκλοφορούν στο διαδίκτυο -δουλειά του Κατίδη, κατά πάσα πιθανότητα- και θυμηθείτε τις επιθέσεις τα τελευταία χρόνια στις συναγωγές και τις προσπάθειες εμπρησμού εβραϊκών μνημείων. Μα, θα μου πεις, «τότε ο Κατίδης ήταν δέκα χρονών». Ε, λίγα έχουμε δει και από δεκάχρονα;

Ή πιστεύετε και εσείς το αφελές σενάριο ότι ο Κατίδης ήταν ένα φτωχόπαιδο, χωρισμένων γονιών που μεγάλωνε σε ένα χωριό των Γιαννιτσών και δεν έκανε τίποτε άλλο -ούτε βιβλίο άνοιγε- εκτός από το να κυνηγά μια μπάλα. Για βλάκες μας περνούν; Ο Κατίδης είχε σχέδιο. Να έρθει στην ΑΕΚ, να βάλει γκολ σε μια δύσκολη εθνικά στιγμή - μην ξεχνάμε και τη φορολογία των καταθέσεων στην Κύπρο- να χαιρετήσει ναζιστικά και να στρέψει μια κοινωνία προς τον ναζισμό.

Τέλος πάντων και για να μη μακρηγορώ. Νομίζω ότι η συμφωνία όλων των πολιτικών κομμάτων - του «συνταγματικού τόξου» - για το κίνδυνο Κατίδη είναι μια καλή αρχή. Οι Έλληνες, στα δύσκολα, ενώνονται. Έξω, τώρα, ο Κατίδης! Μαζί - μαζί, να φύγουν οι Ναζί (που φώναζαν και στο Σύνταγμα τη μέρα που ήρθε η Μέρκελ).

Τώρα και για να σοβαρευτούμε ο Γιώργος Μαυρωτάς είπε όλα τα σωστά από την πρώτη στιγμή, εδώ στο protagon. Διαβάστε τον.

Και διαβάστε και τη βραδινή ανακοίνωση του πιτσιρικά Κατίδη: «Είμαι απόλυτα απαράδεκτος και νιώθω άθλια για όσα προκάλεσα με την άστοχη όσο και βλακώδη ενέργειά μου (...) η ΑΕΚ, την ιστορία της οποία προσέβαλλα με την απαράδεκτη και ηλίθια ενέργειά μου δεν έχει καμία ευθύνη. Εγώ έκανα το λάθος, εγώ θα το πληρώσω. Θέτω τον εαυτό μου εκτός ομάδας (...) δεν είμαι ούτε φασίστας, ούτε νεοναζιστής και ούτε ρατσιστής αφού έχω ετεροθαλή αδερφό από το Πουέρτο Ρίκο, ενώ η οικογένειά μου είναι όλοι από τον Πόντο και έχει βιώσει με τον χειρότερο τρόπο τον ρατσισμό (..)».

Ας δεχθούμε λοιπόν τη συγνώμη του Κατίδη, ας πάρουμε το κείμενο της μεταμέλειας του κι ας το μοιράσουμε στα γήπεδα. Θα είναι μεγαλύτερη η υπηρεσία μας από το να σκιαμαχούμε με ανύπαρκτους εχθρούς, αφήνοντας τους αληθινούς εχθρούς, τους αληθινούς ρατσιστές, τους αληθινούς φασίστες, τους αληθινούς θιασώτες τις βίας, να αλωνίζουν.

Του Σταύρου Θεοδωράκη